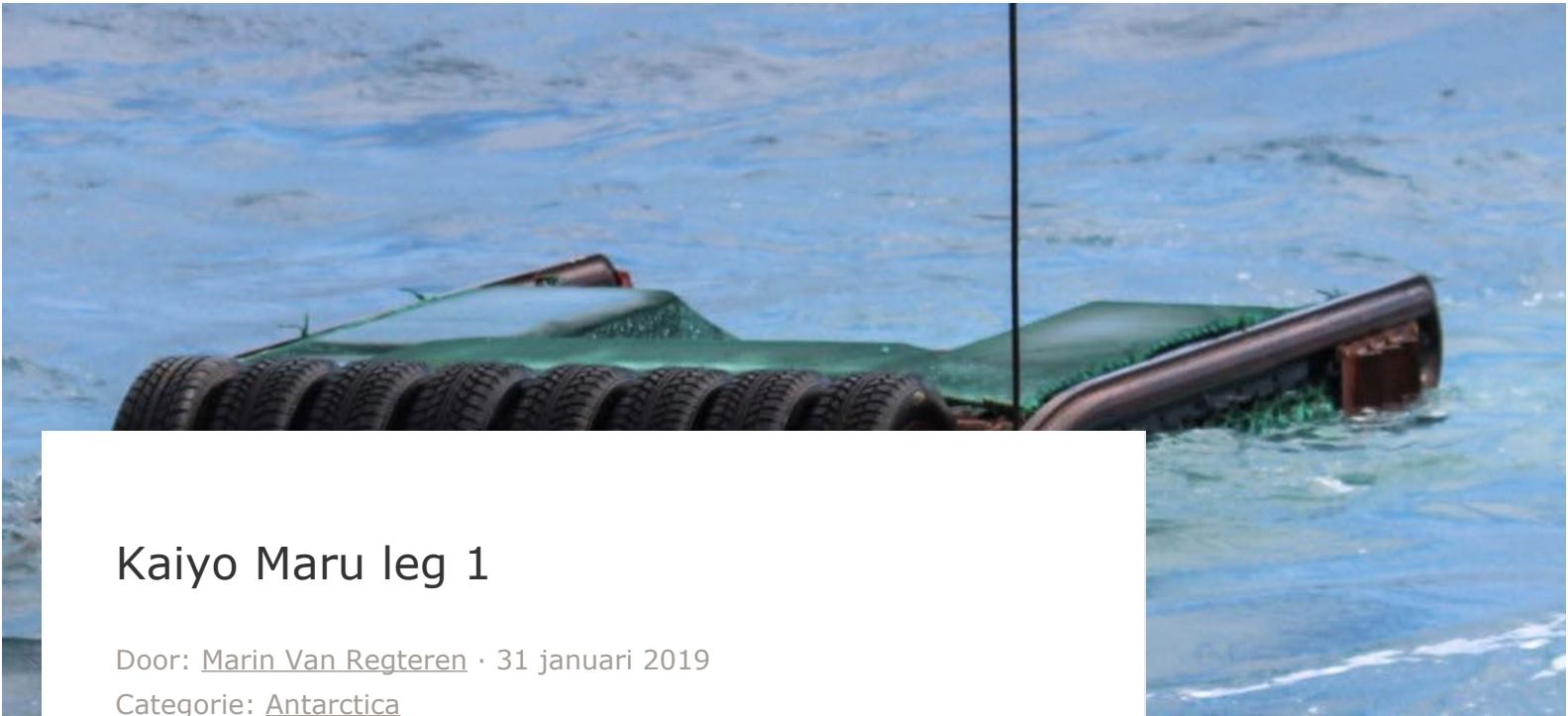

- [Home](#)
- [Spitsbergen](#)
- [Sababank](#)
- [Antarctica](#)
- [Arctic Marine Litter expeditie](#)
- [Sociale en economische ontwikkelingen](#)
- [Vliegtuigtellingen zeezoogdieren](#)
- [Over ons](#)

Kaiyo Maru leg 1

Door: [Marin Van Regteren](#) · 31 januari 2019
Categorie: [Antarctica](#)

Door: Fokje Schaafsma en Marin van Regteren, Wageningen Marine Research

Op weg naar het zuiden

In Fremantle, Australië, gaan we op 4 december aan boord van het Japanse onderzoekschip Kaiyo-maru. Voordat we vertrekken hebben we nog even tijd om rond te kijken in Fremantle en de laatste inkopen te doen. Normaal gesproken pakken we na ons vertrek gelijk onze kisten uit en organiseren we alle potjes, zakjes en buisjes. Deze keer niet; de kapitein voorspelt zwaar weer onderweg. Daarom worden alle spullen juist goed vastgesnoerd zodat ze de hoge golven kunnen weerstaan. Op 1 kist na dan: de koffie en stroopwafels zijn uiteraard onmisbaar onderweg. Zelf moeten we ook nog wennen aan het geschommel van het schip en het ritme van onze dagen op de boot. Na een paar dagen voelen we ons al helemaal thuis!

Blog updates

Abonneren op nieuwe blogposts

Meest recente berichten

- [Kaiyo Maru leg 2](#)
- [Kaiyo Maru leg 1](#)
- [Het einde van de Saba](#)

RV Kaiyo Maru is vertrokken vanuit Fremantle, Australië, en op weg naar de Zuidelijke Oceaan (© Marin van Regteren/FAJ)

Het vissen kan beginnen

Aangekomen bij het onderzoeksgebied, kunnen we op 15 december beginnen met vissen met zowel de SUIT (Surface and Under Ice Trawl) als de RMT (Rectangular Midwater Trawl). Met SUIT bevissen we het oppervlaktewater en met de RMT diepere waterlagen. Omdat we voor het eerst met het SUIT-net op de Kaiyo Maru zijn, proberen we deze eerst even uit. De bemanning test verschillende manieren om het zware net veilig van en op het schip te krijgen. Dat geeft de biologen mooi de kans om met de eerste vangst de procedures en het herkennen van de verschillende soorten te oefenen. Daarna beginnen we met het bemonsteren van de geplande transecten. In het gebied is het 's nachts nog een paar uren donker. Het komt dus goed uit dat we zelf in de nachtdienst (van 22:00 tot 10:00) zitten.

Tijdens de donkere uurtjes vangen we bakken vol Antarctische krill (*Euphausia superba*) met de SUIT, wat laat zien dat deze dieren 's nachts naar de oppervlakte gaan en dus deels gemist worden met het dieper vissende RMT.

De SUIT (Surface and Under Ice Trawl) gaat het water in (© Marin van Regteren/FAJ)

Kerstmis

Omdat de ene helft van de groep dagdienst en de andere helft nachtdienst heeft, is een gezamenlijk kerstfeest lastig te organiseren. Veel mensen hebben kerstversiering meegenomen. Wij niet, dus we moeten creatief zijn. Groene blikjes geven ons inspiratie om

Bank Expeditie 2018

Kalme chaos op de Saba Bank

Pompen of verzuipen

Recente reacties

Marleen op [Kaiyo Maru leg 1](#)

Marin op [De tien hoogtepunten van het rif](#)

Menno op [De tien hoogtepunten van het rif](#)

oscar bos op [Komt een koraaltje bij de dokter...](#)

redactie waterwereldwerk op [Komt een koraaltje bij de dokter...](#)

Categorieën

Antarctica

Arctic Marine Litter expeditie

Sababank

Sociale en economische ontwikkelingen

Spitsbergen

Vliegtuigtellingen zeezoogdieren

© Marin van Regteren/FAJ

deze om te vormen tot een prachtige kerstboom. Ballonnen van afgeknipte handschoenen doen prima dienst als kerstballen wanneer je ze versiert. Zo wordt deze kerstboom een mooi gezamenlijk project. Tijdens de wisseling van de wacht nemen we even een moment om met zijn allen een kleine kerstviering te doen. Een Japanse collega heeft voor ons een cadeautje meegenomen en ook onze Amerikaanse collega-onderzoekers hebben een kerstverrassing in onze kamer gezet. Na het diner een heerlijk stuk taart; zo is het toch nog een erg gezellige kerst geworden!

Etende bultrug

Wij zitten vaak binnen om de beestjes te tellen en uit te zoeken, maar onze collega's in de stuurhut doen onderzoek naar vogels en zeezoogdieren. Soms gaat de telefoon wanneer er een walvis is gespot, dat is cho sugoy (helemaal fantastisch). Deze keer een bultrug die zich voedt met bergen krill; die bek is groot, wat een geweldig gezicht! Andere momenten dat we even niet aan het vissen zijn benutten we om aan ons Japans te werken. Onze collega's leren ons eerst de belangrijke basics zoals goedemorgen, dankjewel en lekker. Grammaticaal correcte zinnen vormen is nog een uitdaging voor de rest van de trip.

Gerichte vangst

Niet al onze visstations zijn van te voren gepland: soms vindt er een gerichte trek plaats. De echosounder, een soort sonar voor onderwaterleven, laat dan een vlek zien wanneer er een hoge dichtheid aan beesten zit. Verschillende soorten zouden een verschillend signaal kunnen geven, dus wordt geprobeerd in de zwerm te vissen. Op deze manier kan er onderzoek worden gedaan naar de signalen die soorten op de echosounder geven om ze zo te kunnen onderscheiden.

Antarctische krill is een commercieel beviste soort waarvan het handig zou zijn om die te kunnen herkennen, zodat er gemakkelijk een bestandschatting kan worden gemaakt. Niet alle zwermen die te zien zijn op de echosounder blijken Antarctische krill te zijn... soms is het een andere krillsoort, bijvoorbeeld de kleinere *Thysanoessa macrura*, en soms is het helemaal geen krill maar bijvoorbeeld salpen. Salpen zijn organismen die lange ketens kunnen vormen door in elkaar te haken. Ze hebben een kwalachtige structuur. Die eten we liever niet op.

Dit weblog is onderdeel van het blogplatform van Wageningen University & Research.

[Bekijk onze andere blogs](#)

© Marin van Regteren/FAJ

Oud en nieuw

Omdat wij in de nachtshift zitten viel het 12-uur moment tijdens het werk. We waren nog net niet klaar met het meten van de krill. Dus wel even afgeteld en elkaar een gelukkig nieuwjaar gewenst maar daarna eerst het meten afgemaakt. Eenmaal onderweg naar het volgende meetstation konden we een rondje over de boot doen om iedereen, in ons beste Japans, 'akemashte ometeto gozai mas' te wensen. Het is traditie om op te blijven en de eerste zonsopgang van het nieuwe jaar te aanschouwen waarbij je naar de zon je nieuwjaarswens doet. Na het verwerken van een SUIT-vangst werden we verwend met een traditioneel Japans ontbijt.

Het einde van leg 1

Na 6 weken zit het eerste deel van de reis erop. Het schip keert op 16 januari terug naar Melbourne om daar nieuwe voorraden in te slaan. Dit geeft iedereen de kans om de stad even te bekijken voor het vertrek voor de tweede helft van de survey. Tijdens de tweede helft wordt het vissen langs de vooraf geplande transecten voortgezet, zodat we in totaal een groot gebied aan de oostkant van Antarctica bemonsteren. Iedereen heeft er zin in!

De skyline van Melbourne is onze eerste aanblik van de bewoonde wereld (© Marin van Regteren/FAJ)

No related posts.

Deel dit bericht:

No related posts.

Marin Van Regteren

In mijn PhD-project kijk ik naar processen die de vestiging van vegetatie op kwelders beïnvloeden. Dit onderzoek is onderdeel van het Mud Motor-project, dat de mogelijkheid onderzoekt om bagger te hergebruiken om kweldergroei te stimuleren. Kwelders beschermen de kustlijn door hun golfdemping, een op natuur gebaseerde bescherming tegen overstromingen, en vormen daarnaast een belangrijk gebied voor vele unieke planten- en diersoorten. Het potentieel voor kwelderuitbreiding ligt aan de buitenranden van de kwelder, de overgangszone van kwelder naar wadplaten. Dit is een dynamisch gebied dat wordt beïnvloed door vele externe factoren o.a. zoutstress en soms extreme droge omstandigheden, frequente overstroming door het getij, depositie en erosie van sediment.

Concreet kijk ik naar de interacties tussen bodendieren, vegetatie vestiging en sedimentdynamiek, met behulp van laboratoriumproeven en veldexperimenten. Bioturbatie (bodendomwoeling) door wormen kan zaden begraven en ervoor zorgen dat pas ontkiemde plantjes omvallen, waardoor de vestiging van vegetatie (plaatselijk) wordt verhinderd. Erosie van de toplaag van het sediment kan de zaadbank

uitputten en levensvatbare zaden verplaatsen uit de overgangszone. Sedimentatie kan leiden tot het vasthouden van zaden, maar heeft ook de mogelijkheid om zaailingen te verstikken of zaden te diep te begraven om nog te kunnen ontkiemen. Ruimtelijke en temporele patronen van zaadbeschikbaarheid, weersomstandigheden en sedimentdynamiek zijn continu in samenspel dat kwelderafname of juist -toename bepaalt.

[Meer over Marin Van Regteren](#) · [View articles](#)

Er is één reactie

Door: Marleen · 31-01-2019 om 20:28

Marin, erg interessant om te lezen en wat een mooie trip! Tot gauw!

[beantwoorden](#)

Laat een reactie achter

*Het e-mailadres wordt niet gepubliceerd. Vereiste velden zijn gemarkeerd met **

Reactie

Naam *

E-mail *

Deze website gebruikt Akismet om spam te verminderen. [Bekijk hoe je reactie-gegevens worden verwerkt.](#)

